

brussel – de mutsaard

uit brussel weggelopen als een vlek
heeft deze plek van alles meegenomen:
haar warme en haar kille stijlen, haar asfalt
en haar kasseien, haar tweetaligheid
en haar reliëf, maar in bescheiden mate

je reist er niet naartoe, je gaat er op bezoek
je wandelt er op zondagmiddag in de tuinwijk,
in een mist die maar niet optrekt en je staat er stil
bij late rozen die de eerste nachtvorst
brozer heeft gemaakt en donkerder van kleur

het mooiste hier zijn nog de namen: de wannekouter
en de schaepenweg, de dikke linde en de wand
het kan niet anders of het gras komt hier gewillig
steeds terug tussen de stenen, alsof het leven hier
voor alle zekerheid geen vaste vorm heeft aangenomen

alleen de muur rond het domein lijkt nooit meer
van zijn plaats te zullen komen, hij heeft een donkere,
een onbekende kant, je kunt maar beter
in het tijdelijke wonen, hier aan de halte van de tram
waar nu de zon zich moeizaam door de mist beweegt

Miriam Van hee
november '05

Gedicht geschreven voor het stedelijke poëzieproject Vers Brussel van Het beschrijf
Zie ook www.beschrijf.be en www.versbrussel.be